

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: J. B.
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2019, č.j. RN-770 423 3339-46091
VJ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „*orgán I. stupně*“) ze dne 20. 2. 2019, č.j. R-1.3.2019 – 43/770 423 3339, jímž byl podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „*zákon o*

*důchodovém pojištění*⁴⁾) žalobci od 8. 4. 2019 odňat invalidní důchod I. stupně. Žalobu odůvodnil následovně.

2. Žalobce uvedl, že pokles jeho pracovní schopnosti byl nově stanoven mírou jen 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení patřící pod poruchy krve tvorby trombotická trombocytopenická purpura. Pracovní schopnost není lehce omezená, neboť trpí častou únavností, slabostí, otoky a bolestmi kloubů. Profesi pokrývače nemůže dále vykonávat, neboť vyžaduje fyzickou námahu. Nejedná se pouze o subjektivní potíže. Zdravotní stav se dle diagnózy nemůže zlepšit. Odejmutím důchodu se dostal do existenční nouze. Dožadoval se zadání znaleckého posudku.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejdříve popsala právní úpravu týkající se posuzování nároku na invalidní důchod a posléze osvětlila důvody, které vedly orgán I. stupně k vydanému rozhodnutí (odejmutí důchodu), jakož i důvody, pro které žalovaná zamítla námitky žalobce podané proti uvedenému rozhodnutí. Žalobcem napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 11. 4. 2019, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který došel k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak nejde o invaliditu, neboť pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 30 %. Závěrem žalovaná navrhl s ohledem na žalobní námitky důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“). Žalovaná setrvala na svém rozhodnutí, nesouhlasila s žalobou.
4. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. Pro další průběh řízení byl zpracován posudek zdravotního stavu žalobce PK MPSV v Hradci Králové ze dne 9. 10. 2019, čj. 2019/1379-HK.
5. Posudková komise při zasedání, kterému byl žalobce přítomna, došla k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona o důchodovém pojištění. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle posudkové komise neodpovídá invaliditě dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, když míra poklesu pracovní schopnosti žalobce, s ohledem na trvající remisi a bez známek relapsu od roku 2016, činí 20 % a vzhledem k doprovázejícím onemocněním, s přihlédnutím k dosaženému stupni vzdělání, výkonu nejvýše středně těžké práce a možnosti rekvalifikace se tato hodnota zvyšuje o 10 %, celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí dle posudku 30 %.
6. Dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
7. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle odstavce 3 téhož ustanovení se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním

schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

9. Podle odstavce 4 téhož ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
10. Stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení upravuje vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
11. Podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
12. Soud v dané věci po přezkoumání námitek žalobce konstatuje, že žalobu nepovažuje za důvodnou. Stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce bylo provedeno v souladu se zákonným postupem a odpovídá ustanovením shora citované vyhlášky. Posudková komise stanovila postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce. A toto odpovídajícím způsobem zařadila pod příslušnou pasáž přílohy vyhlášky. Posudek je tak z pohledu soudu přezkoumatelný, přičemž stručným avšak výstižným způsobem reaguje na tvrzení žalobce, které je (vcelku logicky) založeno na subjektivním, tedy osobně podávaném popisu jeho zdravotního stavu a s tím spojených potíží. Posudek vychází z lékařských zpráv, které rovněž zahrnují osobní popis zdravotního stavu žalobce. Právě lékařské zprávy ve svém souhrnu (tedy obsahující jak subjektivní popis, tak

medicínsky objektivizovaný stav) slouží jako zásadní podklad pro zhodnocení stavu žalobce. Úkolem posudkové komise není provádět cílené odborné vyšetření a stanovovat na základě tohoto medicínské diagnózy. Posudková komise zhodnotí zdravotní stav posuzovaného především na základě předložené lékařské dokumentace s tím, že v úvahu samozřejmě bere i skutečnosti zjištěné při osobním kontaktu s posuzovaným (toto není nezbytné v případě neúčasti).

13. V předchozí době byl stanoven u žalobce pokles míry pracovní schopnosti 40 % s dobou platnosti posudku do 28. 2. 2009. Následně, za rozhodující postižení byla u žalobce vzata stabilizovaná získaná trombocytopenická purpura. K tomu nemá soud co dodat, neboť sám není nadán odbornými medicínskými znalostmi. Ostatně ani po zběžném prostudování lékařských zpráv žalobce se nepodává, že jeho zdravotní stav by měl být hodnocen jinak, než bylo učiněno. Objektivní zhodnocení zdravotního stavu žalobce se zásadní měrou neliší od stavu, jak je svými slovy popisuje žalobce ve vztahu ke svým omezením. Potíže neurologického a chronického charakteru (zvýšená únavnost a bolesti kloubů) jak je popisuje žalobce, nebyly podloženy neurologickými lékařskými závěry. Popis zdravotního stavu s únavou a bolestmi tak, jak je popisuje žalobce tak nenašel svůj objektivizovaný obraz podpořený lékařskými zjištěními. Zdravotní stav žalobce je dle zpráv i posudku PK MPSV po jistou dobu stabilizovaný bez zásadního projevu onemocnění a neodpovídá tak tvrzením žalobce v tom, že invalidní důchod byl odebrán za stavu, kdy se jeho zdravotní stav nezměnil.
14. Pokud žalobce uvádí, že odebrání dávky invalidního důchodu ho uvrhlo do existenčních potíží, jde hodnocení takových možných dopadů nad rámec probíhajícího soudního řízení. Invalidní důchod je dávkou, jejíž přiznání se primárně odvíjí od zdravotního stavu žadatele a nikoli od majetkové situace žadatele. Tuto funkci zastávají dávky jiného charakteru (sociální pomoc, atd.). Soud dále připomíná, že případná a doložená změna (zhoršení) zdravotního stavu, v závislosti na trvajícím onemocnění či jinak, umožní žalobci podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu.
15. V nyní posuzované věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 14. ledna 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce